

UOHSX005Y2X4

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R411/2013/VZ-21504/2014/310/JHr

Brno 13. října 2014

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 11. 12. 2013, který Úřad pro ochranu hospodářské soutěže obdržel dne 12. 12. 2013, a který podal navrhovatel

- **SIMACEK HS, spol. s r.o.**, IČ 26229382, se sídlem Trnkova 34, 628 00 Brno

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S651/2013/VZ-23420/2013/SWa ze dne 29. 11. 2013, kterým bylo podle § 117a písm. b) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů zastaveno správní řízení ve věci veřejné zakázky „**Vnitřní úklidy zájmových objektů MO na teritoriu VUSS Praha**“, zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 31. 5. 2013 pod ev. č. 355734 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 1. 6. 2013 pod ev. č. 2013/S 105-180207 a jehož dalšími účastníky jsou zadavatel

- **Česká republika – Ministerstvo obrany**, IČ 60162694, se sídlem Tychonova 1, 160 01 Praha 6 a vybraný uchazeč

- **GSUS absolutní čistota, a. s.**, IČ 24666238, se sídlem Příčná 726, 252 19 Rudná,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S651/2013/VZ-23420/2013/521/SWa ze dne 29. 11. 2013

potvrzují

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Zadavatel, Česká republika – Ministerstvo obrany, IČ 60162694, se sídlem Tychonova 1, 160 01 Praha 6 (dále jen „**zadavatel**“) uveřejnil podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹ ve Věstníku veřejných zakázek dne 31. 5. 2013 pod ev. č. veřejné zakázky 355734 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 1. 6. 2013 pod ev. č. 2013/S 105-180207 oznámení o veřejné zakázce „Vnitřní úklidy zájmových objektů MO na teritoriu VUSS Praha“ (dále jen „**veřejná zakázka**“), zadávané formou otevřeného řízení.
2. Dne 24. 10. 2013 podal navrhovatel SIMACEK HS, spol. s r.o., IČ 26229382, se sídlem Trnkova 34, 628 00 Brno (dále jen „**navrhovatel**“) návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele současně s návrhem na nařízení předběžného opatření – zákazu uzavřít smlouvu v zadávacím řízení, který Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) obdržel téhož dne. Dnem 24. 10. 2013 bylo tedy podle § 113 zákona na základě doručeného návrhu zahájeno správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele.
3. Úřad přezkoumal náležitosti podaného návrhu a na základě zjištěných skutečností konstatoval, že spolu s návrhem nebyl navrhovatelem předložen ve smyslu § 114 odst. 3 zákona doklad o složení kauce ve výši podle § 115 odst. 1 zákona. Výše kauce měla totiž činit 2 mil. Kč, neboť služby, jež jsou předmětem veřejné zakázky, budou dle smlouvy poskytovány po předem neomezenou dobu, a proto je nutno kauci vypočtenou z nabídkové ceny za celou dobu plnění veřejné zakázky (tedy za neomezenou dobu), stanovit v maximální zákonem připuštěné výši. Výše kauce totiž za takto vymezenou dobu plnění zakázky vždy přesáhne maximální výši stanovenou zákonem. Navrhovatel však k návrhu připojil pouze doklad o složení kauce ve výši 68.751,- Kč, což Úřad ověřil z výpisů z bankovních účtů. S ohledem na tuto skutečnost stanovil Úřad navrhovateli usnesením č. j. ÚOHS-S651/2013/VZ-

¹ Pokud bude v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu § 26 zákona v návaznosti na § 58 odst. 1 a 2 zákona, není-li uvedeno jinak

21769/2013/521/SWa ze dne 7. 11. 2013 lhůtu k doplnění návrhu o doklad o složení kauce ve výši rozdílu mezi maximální výší kauce, která měla být složena dle § 115 odst. 1 zákona a skutečnou výší kauce navrhovatelem zaplacenou. Současně Úřad navrhovatele poučil, že pokud kauci ve výši požadovaného rozdílu na účet Úřadu nezaplatí ve stanovené lhůtě, správní řízení podle § 117a písm. b) zákona zastaví.

II. Napadené rozhodnutí

4. Vzhledem k tomu, že výše uvedené usnesení Úřadu, blíže specifikované v bodu 3. tohoto rozhodnutí, bylo navrhovateli doručeno dne 8. 11. 2013, pětidenní lhůta k doplnění návrhu o doklad o složení kauce podle § 115 odst. 1 zákona, stanovená v tomto usnesení, uplynula dne 13. 11. 2013. K doplnění návrhu o doklad o složení doplatku kauce však ve stanovené lhůtě nedošlo. Dne 20. 11. 2013 naopak Úřad obdržel rozklad navrhovatele proti usnesení Úřadu č. j. ÚOHS-S651/2013/VZ-21769/2013/521/SWa ze dne 7. 11. 2013.
5. Uvedený rozklad nemá ve smyslu § 76 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „**správní řád**“) odkladný účinek. Úřad proto dne 29. 11. 2013 vydal rozhodnutí č. j. ÚOHS-S651/2013/VZ-23420/2013/521/SWa (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým podle § 117a písm. b) zákona rozhodl o zastavení správního řízení. Důvodem vydání napadeného rozhodnutí byla skutečnost, že s podáním návrhu, ani v dodatečně lhůtě stanovené Úřadem, navrhovatel nesplnil povinnost složit kauci ve výši podle § 115 odst. 1 zákona. Vzhledem k tomu, že v šetřeném případě nastaly zákonné důvody pro zastavení správního řízení podle shora uvedeného ustanovení zákona, Úřad nerozhodoval o návrhu navrhovatele na nařízení předběžného opatření, který byl podán současně s návrhem na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele.

III. Námitky rozkladu

6. Dne 11. 12. 2013 podal navrhovatel proti napadenému rozhodnutí rozklad, který byl Úřadu doručen dne 12. 12. 2013. V čl. I rozkladu „Popis skutkového stavu“ navrhovatel uvedl, že spolu s návrhem složil kauci ve výši 1% z nabídkové ceny, tedy částku 68.721,- Kč. Usnesením Úřadu č. j. ÚOHS-S651/2013/VZ-21769/2013/521/SWa ze dne 7. 11. 2013 však bylo navrhovateli uloženo zaplatit částku ve výši 1.931.249,- Kč. Po připočtení již zaplacené kauce tedy bylo navrhovateli uloženo zaplatit celkem kauci v maximální výši stanovené v § 115 odst. 1 zákona, tedy 2 mil. Kč. Navrhovatel dále uvedl, že s tímto usnesením Úřadu nesouhlasil a podal proti němu rozklad, neboť zastává názor, že usnesení je v rozporu s právními předpisy a implikuje nepřípustnou míru zásahu do základního práva navrhovatele dle čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod (dále jen „**Listina**“), tedy práva domáhat se ochrany svých práv u příslušného státního orgánu. Úřad podle navrhovatele zvolil mimořádně restriktivní výklad ustanovení § 115 odst. 1 zákona.
7. Navrhovatel opětovně uvedl, že výše kauce v řádu několika desítek tisíc korun, kterou zaplatil, je podle jeho názoru přiměřená a odpovídající svému smyslu. Ačkoliv má být

uzavřena smlouva na dobu neurčitou, není tato skutečnost znakem dlouholeté trvalosti smluvního vztahu, naopak reálná je možnost jeho brzkého ukončení. V případě smluv uzavřených na dobu neurčitou nemá dle navrhovatele ani jedna ze smluvních stran garanci, že jejich smluvní vztah bude trvat po dobu několika desítek let analogicky k výši kauce stanovené výše specifikovaným usnesením Úřadu ze dne 7. 11. 2013. Navrhovatel připustil, že ustanovení § 115 odst. 1 zákona skýtá určitou mezeru, kterou však nelze odstranit výkladem Úřadu, který je podle něho v rozporu se smyslem zákona, institutem kauce a hlavně Listinou.

8. V další námitce navrhovatel poukázal na to, že Úřad připustil, že obdržel rozklad proti usnesení č. j. ÚOHS-S651/2013/VZ-21769/2013/521/SWa ze dne 7. 11. 2013, kterým byla navrhovateli mimo jiné určena lhůta k provedení úkonu složení kauce ve výši podle § 115 odst. 1 zákona, avšak v napadeném rozhodnutí se spokojil s konstatováním, že rozklad nemá dle § 76 odst. 5 správního řádu odkladný účinek. Výsledkem uvedeného postupu je stav, kdy je navrhovateli odňata možnost obrany, i když je přesvědčen, že je dotčen na svých právech postupem ze strany zadavatele. Navrhovatel upozornil, že ve svém rozkladu proti výše uvedenému usnesení Úřadu ze dne 7. 11. 2013 podrobně popsal, z jakého důvodu považuje toto usnesení za nezákonné. Vzhledem k tomu, že předmětné správní řízení bylo citovaným usnesením Úřadu ze dne 7. 11. 2013 přerušeno do doby provedení úkonu složení kauce podle § 115 odst. 1 zákona, je podle názoru navrhovatele zřejmé, že navrhovateli byla upřena možnost obrany ze dvou důvodů. Jednak byl nucen složit kauci ve výši, která vůbec neodpovídala požadovanému účelu a dále s ohledem na přerušování řízení dle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu nemohl požádat o přerušování řízení z jiného důvodu, např. z důvodu vyřešení otázky spojené se stanovením výše kauce.
9. Navrhovatel sice v rozkladu nijak nezpochybnil postup Úřadu v tom smyslu, že nebyla-li kauce složena v požadované výši, Úřad správní řízení mohl zastavit, přesto však z faktického pohledu považuje takový postup za rozporný se zásadou ochrany subjektivních práv, neboť v takovém případě nelze meritorně projednat podstatu věci ani podstatu argumentů proti uložení nepřiměřeně vysoké kauce. Dle názoru navrhovatele měl Úřad se svým rozhodnutím o případném zastavení správního řízení posečkat do doby, než bude otázka výše kauce, která má být navrhovatelem složena, postavena najisto.
10. Podle názoru navrhovatele je třeba rozlišovat případy, kdy kauce není složena vůbec a kdy sice složena je, avšak v nesprávné výši. Navrhovatel rovněž vyslovil v rozkladu domněnku, že výše kauce, stanovené Úřadem v jeho usnesení č.j. ÚOHS-S651/2013/VZ-21769/2013/521/SWa ze dne 7. 11. 2013 měla zcela jiný cíl, neboť jejím účelem bylo odradit navrhovatele od uplatňování ochrany jeho práv. Navrhovatel zastává názor, že správní řízení nelze zastavit do doby, než bude najisto postaveno, v jaké výši má být kauce složena.

Závěr rozkladu

11. S ohledem na výše uvedené skutečnosti navrhovatel navrhl, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno.

IV. Řízení o rozkladu

Vyjádření vybraného uchazeče

12. Vybraný uchazeč se k podanému vyjádřil písemně dne 2. 1. 2014 a uvedl, že napadené rozhodnutí Úřadu považuje za správné a učiněné v souladu se zákonem. Vybraný uchazeč se domnívá, že pokud navrhovatel nedoložil doklad o složení kauce ve výši podle § 115 odst. 1 zákona a to ani v dodatečně lhůtě stanovené Úřadem, nedodržel zákonem stanovenou podmínku pro podání návrhu na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele.

Postup správního orgánu I. stupně

13. Správní orgán prvního stupně neshledal důvod pro postup podle § 87 správního řádu a v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu postoupil věc orgánu rozhodujícímu o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

14. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu napadené rozhodnutí přezkoumal v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k níže uvedenému závěru.
15. Úřad tím, že ve výroku napadeného rozhodnutí rozhodl o zastavení správního řízení správního řízení podle § 117a písm. b) zákona, neboť spolu s podáním návrhu nebyla navrhovatelem složena kauce ve výši podle § 115 odst. 1 zákona a navrhovatel kauci nesložil ani v dodatečně lhůtě stanovené Úřadem, rozhodl správně a v souladu se zákonem. Rovněž s odůvodněním napadeného rozhodnutí jsem se v plné míře ztotožnil.

V. K námitkám rozkladu

16. Vzhledem k tomu, že námitky, uplatněné proti napadenému rozhodnutí Úřadu, jímž bylo správní řízení zastaveno, se do značné míry shodují s námitkami uplatněnými již proti výše uvedenému usnesení ze dne 7. 11. 2013, dovoluji si na jejich vypořádání odkázat, neboť opakované vypořádání námitek, z právního hlediska identických, se jeví jako nadbytečné. Námitky rozkladu, uplatněné proti napadenému rozhodnutí, uvedené v čl. I. rozkladu „Popis skutkového stavu“ a v čl. II. rozkladu „Právní argumentace Úřadu“, nepřinášejí v řešeném případě žádné nové argumenty, k nimž by Úřad a jeho předseda nezaujal stanovisko již v rámci rozhodnutí o rozkladu, uplatněnému proti usnesení Úřadu ze dne 7. 11. 2013. Nadto se nevztahují k napadenému rozhodnutí a nejsou pro jeho přezkoumání relevantní.
17. K námitce uvedené v čl. III. rozkladu však navrhovatel namítá, že vzhledem k tomu, že správní řízení bylo usnesením Úřadu ze dne 7. 11. 2013 přerušeno podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu do doby provedení úkonu složení kauce ve výši podle § 115 odst. 1 zákona, navrhovateli tak byla upřena možnost obrany, uvádím následující. Podle § 114 odst. 3 zákona je součástí návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele rovněž doklad o složení kauce podle

§ 115 zákona. Složení kaucí v zákonné výši je tedy obligatorní náležitostí návrhu. Proto byl také navrhovatel vyzván, aby ve lhůtě, stanovené Úřadem, kauci v zákonné výši složil, respektive doplatil kauci do výše 2 mil. Kč. Navrhovatel byl rovněž upozorněn na § 117a písm. b) zákona, podle něhož jestliže nebyla spolu s podáním návrhu složena kauce ve výši dle § 115 odst. 1 zákona, a to ani v dodatečně lhůtě stanovené Úřadem, Úřad správní řízení zastaví. Navrhovatel však přesto kauci v zákonem stanovené výši nesložil, a proto Úřad po marném uplynutí stanovené lhůty rozhodl v souladu s § 117a písm. b) zákona o zastavení správního řízení.

18. Postup Úřadu při zastavení řízení přitom v rozkladu nezpochybnil ani sám navrhovatel, nicméně jej z faktického hlediska považuje za rozporný se zásadou ochrany subjektivních práv, neboť v takovém případě nelze meritorně projednat podstatu věci ani podstatu argumentů proti uložení nepřiměřeně vysoké kaucí. Podle názoru navrhovatele měl tedy Úřad posečkat s případným rozhodnutím o zastavení správního řízení do doby, než bude otázka složení výše kaucí postavena najisto. K těmto námitkám navrhovatele uvádím, že pokud navrhovatel chtěl projednat meritum věci, byl povinen předně splnit procesní povinnosti dané zákonem, tedy složit na účet Úřadu kauci podle § 117a písm. b) zákona. Vzhledem k tomu, že tuto povinnost přes výzvu Úřadu nesplnil, musel očekávat, že Úřad správní řízení zastaví. Úřad totiž nemůže vést správní řízení, pokud k jeho vedení nejsou splněny podmínky dané zákonem. Naopak, v případě složení kaucí v požadované výši, by zahájené správní řízení dále pokračovalo. Navrhovatel byl poučen o skutečnosti, že rozklad proti usnesení č. j. ÚOHS-S651/2013/VZ-21769/2013/521/SWa ze dne 7. 11. 2013 nemá odkladný účinek. Úřad nebyl tedy povinen čekat se zastavením správního řízení do doby vydání rozhodnutí o rozkladu proti předmětnému usnesení ze dne 7. 11. 2013 a po marném uplynutí lhůty, stanovené k doplnění návrhu správní řízení zastavil. Úřad tedy postupoval zcela v souladu s § 117a písm. b) zákona, když byly naplněny všechny podmínky pro jeho použití. Článek 36 odst. 1 Listiny účastníkům právního vztahu zaručuje právo domáhat se stanoveným postupem svého práva u nezávislého a nestranného soudu. Podle článku 36 odst. 2 Listiny se rovněž může ten, kdo tvrdí, že byl zkrácen na svých právech rozhodnutím orgánu veřejné správy obrátit na soud, aby přezkoumal zákonnost takového rozhodnutí. Navrhovatel tedy nemůže úspěšně namítat, že mu byla upřena možnost obrany při ochraně jeho práv.
19. Podle názoru navrhovatele je nutno rozlišovat případy, kdy kauce není složena vůbec a kdy naopak složena je, byť v nesprávné výši, jak tomu bylo tomto případě. Účelem kaucí, kterou stanovil Úřad v usnesení ze dne 7. 11. 2013, bylo dle navrhovatele odradit jej od dalšího uplatňování ochrany svých práv. S těmito námitkami nelze souhlasit. Úřad je totiž orgánem, který dohlíží nad dodržováním zákona, přičemž pouze posoudí, zda byly požadavky zákona splněny či nikoliv. Nepřísluší mu posuzovat, zda částečné složení kaucí postačuje k vedení řízení, neboť zde není dán prostor ke správnímu uvážení. Uvedenou námitku navrhovatele tedy považuji za bezpředmětnou.

VI. Závěr

20. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro změnu nebo zrušení napadeného rozhodnutí.
21. Vzhledem k tomu, že jsem neshledal podmínky pro změnu nebo zrušení napadeného rozhodnutí, rozhodl jsem tak jak je ve výroku uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona dále odvolat.

Otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

1. SIMACEK HS, spol. s r.o, Trnkova 34, 628 00 Brno
2. Česká republika – Ministerstvo obrany, Tychonova 1, 160 01 Praha 6
3. GSUS absolutní čistota, a.s., Příčná 726, 252 19 Rudná

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy